

DFFU sekretariat
Statsbiblioteket
Tangen 2
8200 Aarhus N

Returneres ved varig adresseændring

DIN MENING

KRYB I SKJUL, SAGDE PER JUL. NEJ JEG VIL IKKE, SAGDE PER NELLIKE

AF: PETER SØNDERGAARD, PUBLIKUMSCHEF, ROSKILDE UNIVERSITETSBIBLIOTEK, PSO@RUC.DK

Arbejder man i bibliotekssektoren, ved man, at store nyheder kun giver dønninger i indre farvande eller slet ingen dønninger. Den seneste tids begivenheder viser to eksempler, som har fået helt forskellig bevågenhed, uanset de handler om det samme; om at fusionere organisationer.

Først det upågtede. Som om der var tale om en koordineret aktion med kulturministeren, er RUCs bestyrelse og direktion i gang med at nedlægge deres eget universitetsbibliotek som selvstændig enhed og lægge det ind under KBs universitetsbiblioteksorganisation. Kulturministeren har skrevet en kronik, hvor han opfordrer til nytænkning om brugen af kulturpenge og spørger, hvordan det kan være, at hvert universitet har sit eget forskningsbibliotek, når udlån sker elektronisk? Kan der ikke spares? Ingen har fortalt ham, at uddannelsesinstitutionernes biblioteker for længe siden har lagt butikken om og laver meget andet end at lange bøger over disken. Ingen har fortalt ham, at det faktisk er en biting, der næsten vil forsvinde, når den del af bogforsyningen, han selv har ansvaret for, også bliver elektronisk. Han er dårligt vejledt, og i det hele taget er oplysning om fag- og forskningsbibliotekernes rolle og opgaver jammerlig og har været det siden, Biblioteksstyrelsen blev nedlagt, og dens uforlignelige direktør, Jens Thorhauge, gik på pension.

Man kunne vel forvente, at RUCs bestyrelse eller i hvert fald dets direktion vidste bedre. At de vidste, hvad deres eget bibliotek betød for universitetets forskning og uddannelse. Det har de fået at vide: De RUC-studerende, som bruger biblioteket mest intensivt, er også de studerende, som opnår de bedste resultater. RUCs direktion er blevet informeret om udrulning af ny service for forskere og studerendes undervisning. Rektor og direktør bør som organisationsfolk vide, at det ikke kun er bibliotekets nuværende ledelse og medarbejders fortjeneste, men en over mange, mange år opbygget servicetraditions fortjeneste, at man forstår at forny og tilpasse bibliotekets servicekoncept. De bør vide, at en biblioteksorganisation og en servicekultur er en dyrebar og forfintet organisme, som kræver lang tid for at blive tilstrækkelig sensitiv og omstillingssnarp. Det er ikke en smørehal eller en interimistisk montagefabrik.

”Biblioteksledelserne er krøbet i flyverskjul og tror velsagtens, at hvis man holder kæft, bliver man ikke indhentet.”

Kulturministeren ved det ikke, RUCs bestyrelse ved det ikke, RUCs direktion vil ikke vide det, men hvad så med de øvrige uddannelses- og forskningsbiblioteker? De ved vel, at det er vigtigt at have selvstændige, hurtige biblioteksenheder, som kender deres moderinstitutioner ud og ind og kan agere på lokale behov? Det må man tro, at de ved, men man kan ikke vide det med sikkerhed, fordi der hersker en påfaldende tavshed i sektoren. Der er ingen kollegiale eller offentlige kommentarer til dette nye eksempel på en new public management fusion. Biblioteksledelserne er krøbet i flyverskjul og tror velsagtens, at hvis man holder kæft, bliver man ikke indhentet.

Roskilde Universitetsbibliotek har ikke taget initiativ til at blive optaget i KBs biblioteksorganisation, men har i stedet fremlagt en plan om nødvendige besparelser på løn og drift, fordi man mener, at fusionen vil tilbyde RUCs brugere en service, der er dårligere og mindre innovativ end den nuværende. Roskilde Universitetsbibliotek vil til gengæld gerne udbygge det eksisterende bibliotekssamarbejde med kollegaerne på KUs fakultetsbiblioteker, hvis de kan overvinde deres hidtidige tilbageholdenhed i projektsammenhæng. Roskilde Universitetsbibliotek mener, at selvstændige, lokalt forankrede biblioteksenheder er effektive, billige og serviceoverlegne. Hvis beskrivelsen af RUCs skæbne for udenforstående måske kan lyde lidt højstemt tagtig på den lokalpatriotiske måde, har den anden fusionshistorie et videre nationalt perspektiv. Det er igen kulturministeren, og denne gang nøjes han ikke med at undre sig, men er skredet til handling og har fusioneret de to nationalbiblioteksorganisationer til én, fordi, som han er citeret for, man vil ”samle kræfterne” og tilbyde ”brugere én digital indgang.” KB og SB er det samme fra 2017 bare fordi man vil have én digital indgang? Nej, selvfølgelig ikke. Det er en besparellesplan, hvad der ikke altid er ufornuftigt, og denne gang vil det koste stillinger, da licenserne næppe bliver billigere af fusionen. Det er som med hospitaler og medicinpriser: Det er personalet og skatteyderne der betaler, uanset hvor enorme hospitalerne bliver.

Én organisation, Nationalbiblioteket, men med to fysiske nationalbiblioteker, hver med en vifte af fakultetsbiblioteker. Hvad så med det, som alt tyder på er en biting i denne sammenhæng? Hvad med Roskilde Universitetsbibliotek? Når elefanterne fusionerer, går det ud over græsset. Alle bliver indhentet; RUB, SDUB, AUB, CBSB, DTUB. Next stop professionshøjskolebibliotekerne.

Debatér på www.facebook.com/dfbib